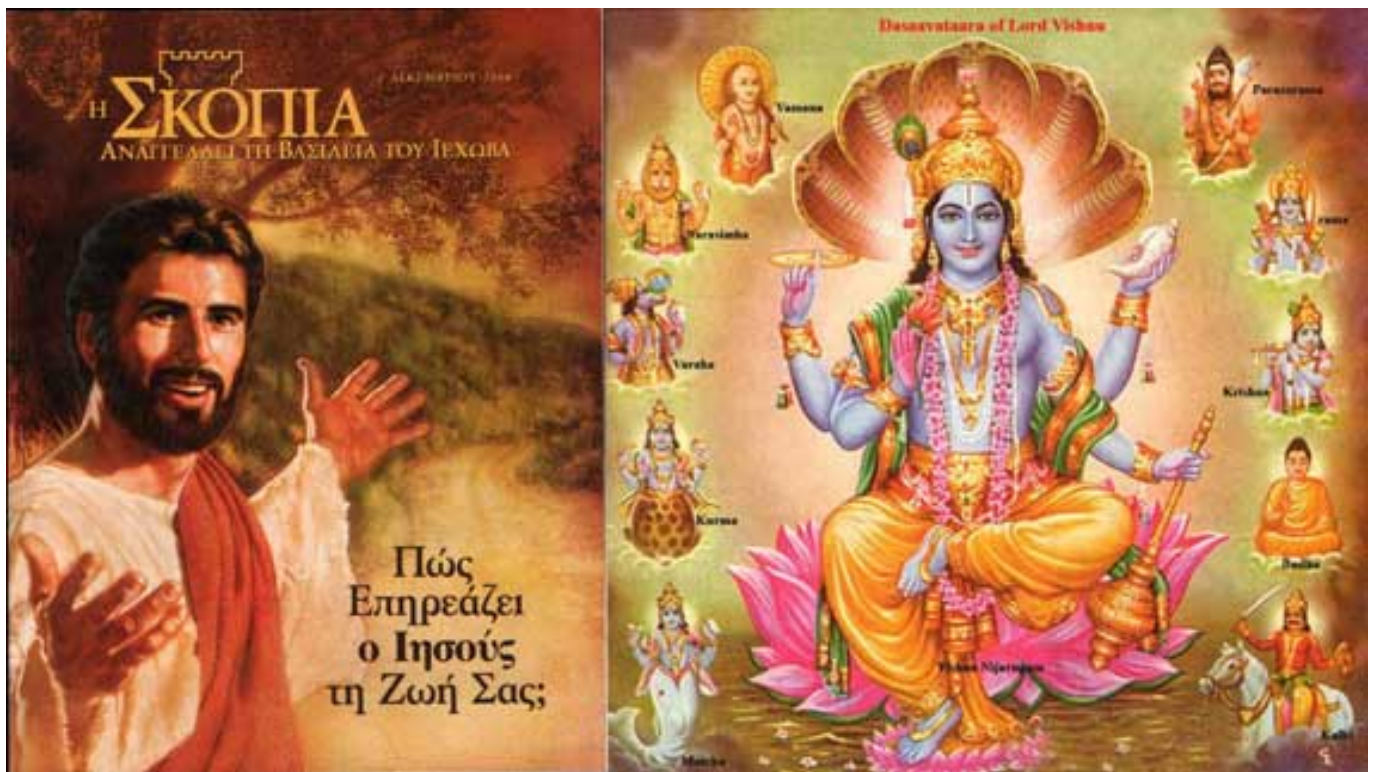

του κ. Νικολάου Μηλιώνη

Η εταιρία «Σκοπιά» είναι γνωστή για τον τρόπο που αντιμετωπίζει όσους ανήκουν στην Εκκλησία ή σε άλλες χριστιανικές ομολογίες. Η φράση «λεγόμενος χριστιανικός κόσμος» φιγουράρει συχνά στα έντυπά της, χαρακτηρίζοντας όσους διαφωνούν με τις ερμηνείες της όσον αφορά την Αγία Γραφή.

Θα περίμενε κανείς ότι τη στιγμή που η εταιρία αντιμετωπίζει τόσο αυστηρά τους Χριστιανούς, θα ήταν ακόμα πιο αυστηρή όταν πρόκειται για θρησκείες που δεν έχουν σχέση με το χριστιανισμό. Και όμως όχι. Αντίθετα φτάνει συχνά στο σημείο να εξισώνει την Αγία Γραφή με τα ιερά κείμενα των άλλων θρησκειών.

Στο κείμενο που ακολουθεί, θα αναλύσουμε τον τρόπο που η εταιρία αντιμετωπίζει μια από τις πιο γνωστές θρησκείες εκτός από το χριστιανισμό: τον ινδουισμό. Στην έρευνά μας χρησιμοποιήθηκε το βιβλίο της εταιρίας «Πώς να συζητάτε λογικά από τις Γραφές», όπως και ορισμένα ακόμη έντυπα της, τα οποία θα αναφέρουμε παρακάτω.

Η εταιρία αποφεύγει να κάνει μια εις βάθος ανάλυση των ινδουιστικών δογμάτων, καθώς βρίσκει την ινδουιστική φιλοσοφία «πολύ περίπλοκη»:

«Πρέπει να έχετε υπόψη σας ότι η Ινδουιστική φιλοσοφία είναι πολύ περίπλοκη και δεν ακολουθεί την κοινή λογική» («Συζητάτε Λογικά...» σελ. 23).

Μετά από κάποιες γενικότητες γύρω από τον ινδουισμό καταφεύγει στη γνωστή της πρακτική: προσπαθεί να αποδείξει ότι και οι δύο θρησκείες λένε τα ίδια πράγματα. Αναφέρει μάλιστα έναν ινδουιστικό ύμνο με τίτλο «Στον Άγνωστο Θεό» και προτρέπει τους οπαδούς της να τον χρησιμοποιήσουν:

«Είναι ενδιαφέρον ότι ο Ινδουιστικός ύμνος Ριγκ-Βέδα, 10. 121, έχει τίτλο «Στον

Άγνωστο Θεό». Σε μερικές περιπτώσεις, ίσως θεωρήσετε κατάλληλο να αναφερθείτε σε αυτόν τον ύμνο, όπως ο απόστολος Παύλος αναφέρθηκε στο βωμό που ήταν αφιερωμένος «Στον Άγνωστο Θεό» στην Αθήνα. (Πράξ. 17:22, 23) Είναι ενδιαφέρον ότι το όνομα του Ινδουιστικού θεού Βισνού, χωρίς το δίγαμμα, είναι Ισ-νού, το οποίο στη χαλδαϊκή σημαίνει «ο άνθρωπος Νώε» («Συζητάτε Λογικά...» σελ. 24).

Τα πράγματα όμως δεν είναι τόσο απλά, μιας και ο απόστολος Παύλος δεν προσπάθησε να πείσει τους Αθηναίους ότι ο Άγνωστος Θεός ήταν π.χ. ο Δίας. Αλλά, θα πει κανείς, είναι δυνατόν να κάνει η «Σκοπιά» κάτι τέτοιο; Για να πάρουμε απάντηση, θα καταφύγουμε στο φυλλάδιο «Από τον Κουρουκσέτρα στον Αρμαγεδδών-Και η Επιβίωσή Σας». Πρόκειται για φυλλάδιο που εκδίδει η εταιρία ακριβώς για τέτοιες περιπτώσεις, και μάλιστα συστήνει στους οπαδούς της να χρησιμοποιούν («Συζητάτε Λογικά...» σελ. 24).

Στο συγκεκριμένο βιβλίο η εταιρία συσχετίζει την Αγία Γραφή με την Μπαγκαβάτ Γκιτά. «Δεν είναι δυνατόν να προβλέψουμε το συγκεκριμένο έτος στο οποίο θα λάβει χώρα ο Αρμαγεδδών», λέγει, παραπέμποντας στο Ματθ. κδ' 36 και προσθέτει ότι «ούτε η Γκιτά δίνει το έτος». Λέει μόνο ότι όποτε παρακμάζει η δικαιοσύνη και αυξάνει η αδικία, «τότε παρουσιάζομαι Εγώ. Για την προστασία των καλών, για την καταστροφή των πονηρών και για την εδραίωση της δικαιοσύνης». Το συμπέρασμα της εταιρίας είναι ότι «κάποια θεϊκή παρέμβαση» είναι αναμενόμενη:

«Είναι δυνατόν να προβλέψουμε το συγκεκριμένο έτος κατά το οποίο θα λάβει χώρα ο Αρμαγεδδών; Όχι. Η Αγία Γραφή λέει απλά: «Ποια όμως μέρα και ώρα θα έρθει το τέλος, κανένας δεν το ξέρει· ούτε οι άγγελοι των ουρανών, ούτε ο ίδιος ο Υιός, παρά μόνο ο Πατέρας». (Ματθαίος 24:36, ΝΔΜ) Ούτε η Γκιτά δίνει το έτος. Η Γκιτά λέει μόνο: 'Όποτε παρακμάζει η δικαιοσύνη και αυξάνει η αδικία, ω Μπάρατα (Αρτζούνα), τότε παρουσιάζομαι Εγώ. Για την προστασία των καλών, για την καταστροφή των πονηρών και για την εδραίωση της δικαιοσύνης, Εγώ έρχομαι σε ύπαρξη από εποχή σε εποχή [γιούγκε-γιούγκε]'. (4:7, 8) Άρα, πολλοί πιστεύουν ότι όταν παρακμάζει η δικαιοσύνη και πληθαίνει η αδικία, είναι αναμενόμενη κάποια θεϊκή παρέμβαση. Ο καιρός για να εκτελέσει ο Θεός τις δικαστικές του αποφάσεις επί των πονηρών έχει έρθει!» («Από τον Κουρουκσέτρα...» σελ. 15-16).

Σε άλλο σημείο αναφέρεται στη «γνώση», που κατά την Γκιτά διδάσκουν «οι άνθρωποι της σοφίας» και αυτό το συσχετίζει με το Σοφονία Β' 3, «Ζητείτε τον Ιεχωβά... ίσως σκεπασθήτε...». Στο ερώτημα «ποιος είναι ο Θεός, στον οποίο θα προσφέρετε θυσία», η εταιρία απαντά με αναφορά στη Ρίγκ-Βέδα και στην Μπαγκαβάτ Γκιτά: «**Το υπέρτατο Βράχμαν**». Στη συνέχεια υπογραμμίζει πως πρόκειται για τον Θεό Πατέρα, όπως Αυτός παρουσιάστηκε στον Μωυσή (σελ. 21). Αλλά και ο επίγειος παράδεισος της εταιρίας ταυτίζεται με την εποχή της «Κάλι Γιούγκα» των Ινδουιστών:

«Το πόσο σημαντικό πράγμα είναι η γνώση το δείχνει η Γκιτά, όπως είδαμε πιο πάνω. Οι Ινδουιστές ανέκαθεν έτρεφαν μεγάλη εκτίμηση για τη θρησκευτική γνώση. Η ίδια η λέξη Βέδα σημαίνει γνώση. Γι' αυτό και εκφράζεται ο ισχυρισμός ότι οι τέσσερις Βέδες περιέχουν θεϊκή γνώση. Η πιο παλιά συλλογή Ινδουιστικής γνώσης είναι η Ρίγκ-Βέδα, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας έχει συνταχθεί, όπως λέγεται, κατά το πρώτο μισό της πρώτης χιλιετίας Π.Κ.Χ. Στα τελευταία στάδια της σύνταξης της Ρίγκ-Βέδα οι ποιητές άρχισαν να αναρωτιούνται για την

ταυτότητα του Θεού. Γι' αυτό, στον ύμνο της Ριγκ-Βέδα 10. 121 έχει δοθεί ο τίτλος «ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΘΕΟ». Κάθε στίχος του τελειώνει με το ερώτημα: 'Ποιος είναι ο Θεός στον οποίο θα προσφέρουμε θυσίες;' Για παράδειγμα, ο 9ος στίχος λέει: 'Ας μη θελήσει να μας πληγώσει αυτός, αυτός που είναι ο γεννήτορας της γης ή αυτός, ο δίκαιος, που γέννησε τους ουρανούς· αυτός που γέννησε και τα λαμπερά και κραταιά νερά.—ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΘΥΣΙΑ;' Ποια είναι η αληθινή απάντηση σ' αυτό το ερώτημα της Ριγκ-Βέδα; Ποιος είναι ο Γεννήτορας του ουρανού και της γης προς τον οποίο οι Βεδικοί ποιητές έδειχναν θεοσεβή αφοσίωση χωρίς να τον γνωρίζουν; Στην προσπάθεια να βρεθεί απάντηση, στην Μπαγκαβάντ Γκιτά διατυπώθηκε μια θρησκευτική εξέλιξη που κράτησε εκατοντάδες χρόνια: 'Εσύ είσαι το Υπέρτατο Βράχμαν, η Υπέρτατη Κατοικία και ο Υπέρτατος Εξαγνιστής, Το Αιώνιο, Θεϊκό Πρόσωπο, ο Πρώτος των θεών, ο Αγέννητος, το Ον που διαπνέει τα πάντα. Ο Θεός των θεών'. (10:12, 15) Επομένως, ορισμένοι αρχαίοι Ινδουιστές αναγνώριζαν ότι υπήρχε μόνο ένας Αιώνιος, Υπέρτατος Θεός, ο Πρώτος των θεών, ο Θεός των θεών. Ο φημισμένος Ινδουιστής φιλόσοφος Σ. Ραντακρίσνα, προσπαθώντας να εξηγήσει την άπειρη φύση του Βράχμαν, είπε: «Μπορούμε μόνο να πούμε: 'Εγώ είμαι ο Ων'». Μ' αυτά τα λόγια ο καθηγητής Ραντακρίσνα συνδέει την άπειρη φύση του Βράχμαν με τον ορισμό του ονόματος του Θεού, Ιεχωβά, που υπάρχει στην Αγία Γραφή στα εδάφια Έξοδος 3:13, 14, τα οποία λένε: «Και είπε ο Μωυσής προς τον Θεόν, Ιδού, όταν εγώ υπάγω προς τους υιούς Ισραήλ και είπω προς αυτούς, Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε προς εσάς, και εκείνοι μ' ερωτήσωσι, Τι είναι το όνομα αυτού; τι θέλω ειπεί προς αυτούς; Και είπε ο Θεός προς τον Μωυσήν, ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ· και είπε, Ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ· Ο ΩΝ με απέστειλε προς εσάς» («Από τον Κουρουκσέτρα...» σελ. 25).

Η εταιρία δεν διστάζει να ταυτίσει ακόμη και τον όρο ψυχή με τον ινδουιστικό όρο «πράνα», και αντλεί επιχειρήματα από τις Βέδες για να «κατοχυρώσει» τις θέσεις της περί ψυχής. «Όλα είναι ψυχές», λέει σε λεζάντα σκίτσου σε άλλο αντίστοιχο έντυπο με τίτλο «Νίκη κατά του θανάτου - Είναι Αυτό Δυνατό για Εσάς;», και συνεχίζει:

«Στη σανσκριτική γλώσσα, η λέξη πράνι σημαίνει κατά γράμμα κάποιον ή κάτι που αναπνέει. Η εβραϊκή λέξη νέφες έχει την ίδια σημασία. Και τα ζώα αναπνέουν. Γι' αυτό, στο εδάφιο Γένεσις 2:19, όπου η εβραϊκή λέξη που αποδίδεται «ψυχή» αναφέρεται σε ζώα και όχι σε ανθρώπους, οι μεταφραστές της Αγίας Γραφής στη σανσκριτική γλώσσα απέδωσαν τη λέξη νέφες με τη λέξη πράνε (πληθυντικός της λέξης πράνι). Έτσι, η λέξη πραν χρησιμοποιείται συχνά στην Αγία Γραφή στη σανσκριτική γλώσσα για να αποδώσει την εβραϊκή λέξη νέφες και την ελληνική λέξη ψυχή... Τι είναι, λοιπόν, αυτό που ονομάζεται πραν ή αλλιώς ψυχή;» («Νίκη κατά του θανάτου...» σελ. 9-10).

Αυτό όμως που ίσως προξενήσει ιδιαίτερη εντύπωση είναι το ότι η εταιρία υποστηρίζει πως η ινδουιστική εικόνα της θεάς «Σανθάνα-Λακσμι» πρέπει να ερμηνευθεί με βάση την Αγία Γραφή! Στο βιβλίο της «Ο δρόμος της Θεϊκής Αλήθειας οδηγεί σε απελευθέρωση» δηλώνει «το σπέρμα της γυναικός» του Γεν. γ' 15, δηλαδή τη «θεοκρατία του Μπρουκλιν»:

«Σήμερα οι σύγχρονοι Ινδουιστές αποδίδουν λατρευτικό σεβασμό στην εικόνα μιας θεάς που λέγεται Σανθάνα-Λάκσμι. Ο συμβολισμός της μητέρας και του παιδιού υποδεικνύει την ύπαρξη μιας προγενέστερης 'γυναίκας' και του 'σπέρματός' της,

ενώ το σπαθί και η ασπίδα που χρησιμοποιεί η μητέρα για προστασία, προφανώς από κάποιον εχθρό, υποδεικνύουν ότι υπήρχε εκ των προτέρων κάποια 'έχθρα'. Η αρχική σημασία αυτής της εικόνας της Λάκσμι έχει προφανώς χαθεί με την πάροδο χιλιάδων ετών, αλλά αναμφίβολα αντιπροσωπεύει τις αρχικές ελπίδες του ανθρωπίνου γένους όπως αυτές παρουσιάστηκαν στους πρώτους επίγειους γονείς του ανθρώπου, και καταγράφηκαν νωρίτερα στην Αγία Γραφή. Και ίσως, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, οι Ινδουιστές ενσωματώνουν την ανάμνηση της πρώτης υπόσχεσης της Αγίας Γραφής σ' αυτή την εικόνα της Λάκσμι... Χωρίς τη βοήθεια της Αγίας Γραφής, όποιες άλλες εξηγήσεις δοθούν γι' αυτή την Ινδουιστική εικόνα θα ισοδυναμούσαν μόνο με επιπόλαιες υποθέσεις. Οι εξηγήσεις που δίνονται σύμφωνα με την αρέσκεια του κάθε ατόμου δεν θα ικανοποιήσουν πραγματικά ένα λογικά σκεπτόμενο άνθρωπο. Επομένως, οι μελλοντικές προσδοκίες των Ινδουιστών, όπως απεικονίζονται σ' αυτή τη σύγχρονη εικόνα της Λάκσμι, έχουν την προέλευσή τους στην ιστορική αναφορά που διατηρήθηκε μόνο στην Αγία Γραφή. Έτσι, η προφητεία της Αγίας Γραφής για το 'σπέρμα της γυναίκας' που αναφέρεται στο εδάφιο Γένεσις 3:15 προσφέρει ελπίδες στους ειλικρινείς Ινδουιστές για τον τελικό θρίαμβο της κυριαρχίας του Θεού και την οριστική εξάλειψη κάθε στασιασμού και πονηρίας από το σύμπαν, περιλαμβανομένης και της γης μας. Και το αληθινό 'σπέρμα της γυναίκας' είναι ένας Απελευθερωτής τον οποίο έχει διορίσει ο ίδιος ο Θεός» («Ο δρόμος της Θεϊκής Αλήθειας...», σελ. 16-18).

Μήπως αυτά τα δόγματα ανταποκρίνονται στο περιεχόμενο της πραγματικής πίστης της εταιρίας; Είναι άραγε δυνατό να μην γνωρίζει η «Σκοπία» πως οι Ινδουιστές και οι γραφές τους δεν δέχονται την ύπαρξη ενός προσωπικού Θεού και πως στον απόλυτο μονισμό των Ινδών δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα σε Δημιουργό και δημιουργήματα; Δεν γνωρίζει πως στον ινδουισμό όλα βρίσκονται σε ενιαία εξελικτική κλίμακα, στο δρόμο της «επιστροφής» προς το «Ανεκδήλωτο», για να κλείσει ο κύκλος και να ξαναρχίσει και πάλι μια νέα περίοδο «εκπνοής» του Βράχμαν, που θα καταλήξει, μέσα από τη διαδικασία αυτοεξέλιξης (ορυκτό, φυτό, ζώο, άνθρωπος...), μέσα από εκατομμύρια μετενσαρκώσεις, σε μια νέα «εισπνοή» του Βράχμαν και επιστροφή στην κατάσταση της ανεκδήλωτης «θεότητας»; Πώς μπορεί η εταιρία να ταυτίζει το Βράχμαν με το Θεό, που αποκαλύφθηκε στον Μωυσή ως «ο Ων», και τον Ιησού Χριστό με τους Αβατάρ, που όπως πιστεύεται από τους Ινδουιστές, ενσαρκώνονται σε κάθε εποχή για να διδάξουν στους ανθρώπους το «Dharma»; Σύμφωνα με την ινδουιστική άποψη, ο Ιησούς ήταν απλώς ο Αβατάρ της «Εποχής των Ιχθύων». Τώρα μπαίνουμε στην «Εποχή του Υδροχόου», με ένα άλλο Αβατάρ, όχι τον Ιησού της περασμένης Εποχής!

Τα πιστεύει αυτά τα πράγματα η εταιρία «Σκοπία» ή μήπως απλά στοχεύει να δημιουργήσει προσβάσεις για πολλούς ανθρώπους της εποχής μας; Στην πρώτη περίπτωση η εταιρία δεν μπορεί να έχει καμιά σχέση με τη χριστιανική πίστη και την Αγία Γραφή. Στη δεύτερη, αν το κάνει για λόγους προπαγάνδας, τότε κηρύττει στο όνομα «άλλων θεών», με μοναδικό σκοπό να εξυπηρετήσει συμφέροντα που δεν μπορεί να έχουν σχέση με το Θεό των Χριστιανών, τον οποίο προδίδει.

Βιβλιογραφία:

Π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, «Η Λατρεία της «Σκοπιάς», τόμος Β'», 1994.

«Πώς να συζητάτε λογικά από τις Γραφές», 1987.

«Από τον Κουρουκσέτρα στον Αρμαγεδδώννα-Και η Επιβίωσή Σας», 1992.

«Νίκη κατά του θανάτου - Είναι Αυτό Δυνατό για Εσάς;», 1992.

«Ο δρόμος της Θείκης Αλήθειας οδηγεί σε απελευθέρωση», 1992.